

DUCHOVNÉ OZVENY

V stretnutí s Kristom
každý človek objavuje
tajomstvo svojho
vlastného života.

Ján Pavol
Incarnationis mysterium

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Ročník IV.

Január 2001

Číslo 1

Zvláštna sláva

Celý kresťanský svet počas tohto roka hovorí o VEĽKOM JUBILEU. Je to totiž veľmi okružle výročie od narodenia Ježiša Krista - dve tisíc rokov /aj keď novšie skúmania hovoria o nie celkom presnom rátaní - posune o štyri až sedem rokov/. Teda veľká oslava. Pred pár dňami som však čítal skromnú správu, že na mieste Ježišovho narodenia v Betleheme a v bazilike, ktorá je vystavená nad maštal'kou, kde sa Ježiš narodil, bude cez vianočné sviatky pravdepodobne dosť ticho a prázdno. Oznámil to hovorca starostu mesta Betlehema a je to dôsledok vojnového stavu, ktorý je tu medzi Židmi a Palestínčanmi. Teda Betlehem obsadený vojakmi a bez pútnikov. Je to pre mňa silné ako symbol, na ktorý pozeráte a bez slov viete, že vám chce odovzdať veľmi silnú pravdu o živote. Nie som človekom veľkých osláv a vznešených slov a možno práve preto sa mi situácia na Vianoce v Jubilejnom roku v Betleheme zdá tak dôležitá. Prázdny Betlehem, nemožnosť sláviť, ba skôr napätie, možno dokonca boj... ale nie je to tak trochu obraz ľudstva a kresťanstva na konci druhého tisícročia? Nie je tento obraz výstižnejší pre dnešnú dobu ako slávenie? Nie je tento obraz pravdivejší?

Nerád by som sa mýlil a rovnako nerád by som chcel podľahnúť skepse pri hodnotení života, ale myslím, že nepokoj, prázdnota, neistota, charakterizujú nás ľudí z konca druhého tisícročia viac ako slávnosť, pompéznosť. A podobne je to aj s charakteristikou dnešného kresťana. A myslím, že sa nemusíme skrývať, nemusíme sa báť pomenovať tieto veci. Pretože až tam, kde si človek uvedomí, že sa aj bojí, že je aj prázdny, kde sa pýta ako a čím naplní čas svojho života a čas ľudských dejín, tam sa môže začať ozdravný proces myslenia a konania.

Na začiatku tohto storočia žila Európa pod vplyvom silných protikresťanských tendencií. Filozof Friedrich Nietzsche vypovedal vetu, že Boh je mŕtvy. A ľudia žili vo viere v pokrok, vedu, človeka, slobodu... Verili sme, že " poručíme vetru, dešti" - ako sa spievalo v jednej piesni. Postupne sa tieto pohľady dostávali až k nám a po dnešný deň ich možno pozorovať v podvedomom uvažovaní mnohých ľudí. Ale ku koncu storočia sa stále viac ozývajú aj hlasy, čo je s človekom, čo je s jeho slobodou, jeho dobrom, ľudskosťou, pravdou, vernosťou... Za sebou môžeme vidieť mnohé boľavé, niekedy krvavé stopy a stále viac ľudí si uvedomovalo a uvedomuje, že ani viera v pokrok, ani viera vo vedu, ani viera v človeka nie sú v mnohých situáciách dostatočné. Že nám čosi chýba. A sú filozofi, ktorí upozorňujú na to, že ak "zomrie v človeku Boh", stratí sa postupne aj človek - teda to, čo nazývame ľudským, vznešeným, dobrým v ňom /pripomínam, že filozofia F. Nietzscheho veľmi ovplyvnila myslenie fašistov a nacistov/. Dnes už nemáme istotu, čo je naozaj dobré, čo zodpovedné, naše hodnoty, ktoré vyznávame, sú často dosť zmotané. Je pomerne zriedkavé nájsť ľudí, ktorým by sme mohli bez výhrad veriť, ktorí neublížujú, ktorí sú múdri a zodpovední vo svojom jednaní. Rovnako z kresťanstva neraz zostalo len niečo zvykové, tradičné, málo dôveryhodné, zbytočne náročné... Vôbec nie je bežnou praxou, že by sme sa k jeho myšlienkam vracali ako k niečomu dennému, čo usmerňuje náš život.

Ale súčasne je tu aj veľa pozitívneho. Napríklad aj to, že si mnohí uvedomujú túto neistotu, prekvapenie a prázdnotu. Pretože pohľad na prázdny Betlehem - ten v Izraeli ako aj ten v srdci, nás môže priviesť k pokore hľadania. Toho, čo je naozaj ľudské, čomu sa oplatí veriť, kam nás ktorá viera privedie, čo s kresťanstvom, aby bolo životadárne v dnešných časoch... **Prázdny Betlehem je aj nádejný** v tom, že nabudúce už možno nebude prázdny, ale ani pompézny, ale že tam bude niekoľko pravdivých, premýšľajúcich, čestných a hľadajúcich ľudí. Ľudí, ktorí sa snažia priblížiť pravde - tej o Bohu i tej o človeku.

Milí priatelia, **prajem Vám Vianoce, ktoré zstanú v srdci a radostný prechod do nového tisícročia.**

Peter Cibira - správca farnosti

Bohorodička a my.

Čo nám dáva do života v tejto modernej dobe? Veľa, aj keď si to mnohí často nevedomujeme. Bola to chudobná, mladá dievčina, čistá a dobrotvivá, poslušná a trpezlivá, preto si ju Pán vybral za matku Spasiteľa. Čo dáva nám?

Utrie mi slzy, ktoré sa od únavy a trápenia občas kotúľajú po mojej tvári. Očami ma pohľadá, jej dotyk cítim na tvári. V modlitbách dostávam pokoj do duše, silu a psychickú vyrovnanosť. V bolesti na srdci a v trápení si pred ňu klaknem, ona ticho počúva a trpí spolu so mnou. Teší sa, keď sa teším ja. Vie, čo cítim, čo prežívam.

Keď niekto tvrdí, že nepotrebuje Boha, ani jeho Matku, klame sám seba. V živote každého človeka príde chvíľa, kedy ich bude potrebovať. Rozdávajú pokoj do duše a ten si treba vedieť vyprosiť a aj zaslúžiť. Veď kto by nechcel do života lásku, zdravie, spokojnosť. Každý jeden človek túži po šťastnom živote a k tomu nie sú treba peniaze a sláva, ale viera a láska.

M.K.

Úmysly Apoštolátu modlitby

Všeobecný:

Aby kresťania podporovali evanjelizáciu nových generácií ustavičným hľadaním jednoty, ktorú žiadal Kristus.

Misijný:

Aby sa občianskou a náboženskou výchovou podarilo vykoreniť formu neznašanlivosti a útlaku na celom svete.

Úmysel KBS:

Aby končiaci sa Jubilejný rok 2000 utvrdil v nás pravú vieru, pevnú nádej a dokonalú lásku.

NEPOŠKVRNENÉ SRDCE PANNY MÁRIE

V pokoncilovej liturgickej obnove, ktorá umožnila "ústrojnejšie a súvislejšie zapojiť pamiatku Matky do ročného cyklu tajomstiev jej Syna", ako uvádza Apoštolská exhortácia pápeža Pavla VI. bol Mariánsky kult i sviatok NEPOŠKVRNENÉHO SRDCA PANNY MÁRIE stanovený hneď po Slávnosti NAJSVÄTEJŠIEHO SRDCA JEŽIŠOVHO. To je zvlášť veľmi príhodné, veď tieto najsvätejšie Srdcia si boli najbližšie a najpodobnejšie. Bol čas, keď obidve tieto Srdcia bili jedným rytmom, keď pred 2000 rokmi Srdce Božieho Syna utváralo sa pod Srdcom najčistejšej Panny z Nazareta. Ich duchovná blízkosť nebola o nič menšia ako ich blízkosť fyzická, veď kto pochopil lepšie výzvu Pána Ježiša: "Učte sa odo mňa, lebo som tichý a ponížený Srdcom" ako jeho Matka? Ona bola zároveň jeho najlepšou žiačkou.

Keď Pán Boh stvoril všetkých ľudí na svoj obraz - na obraz ľudskej prirodzenosti Božieho Syna, ktorý túto chcel vziať na seba z lásky k nám, o koľko viacej dal túto podobnosť tej, z ktorej chcel vziať svoje človečstvo. Ona túto podobnosť nikdy nestratila žiadnym ani najmenším hriechom, ba naopak, rástla v nej až po hranicu nekonečnosti. Ako hovoril istý svätec /sv. Ludovít Maria Grignon/: Boh mohol stvoriť krajšie nebo a krajšiu zem, ale nemohol stvoriť krajšiu Máriu, lebo do nej vložil všetko bohatstvo, čo len stvorenie môže prijať."

Srdce Panny Márie bolo a zostalo Nepoškrvené a plné lásky, v ktorej neustále rástlo. "Nepoškrvené Srdce Panny Márie je symbolom jej nesmiernej lásky, je stredom a prameňom celého jej života a zároveň je akoby pokladnicou všetkých tajomstiev nášho vykúpenia, najmä tých, o ktorých uvažujeme v modlitbe svätého ruženca. Preto prostredníctvom Nepoškrveného Srdca Panny Márie sa osobitným spôsobom stretáme s najsvätejším Srdcom Ježišovým, a teda so samým Spasiteľom, s jeho nekonečnou láskou voči nám. Z toho vyplýva, že Najsvätejšie Srdce Ježišovo a Nepoškrvené Srdce Panny Márie sú nerozlučne spojené. Úcta k týmto dvom Srdciam je mimoriadne potrebná najmä v dnešnom svete, ktorý na jednej strane dychtí po láske a na druhej strane je zmietaný nenávisťou.

Je zaujímavé, čo povedal Pán Ježiš sestre Lucii, keď sa ho pýtala, prečo kladie ako nevyhnutnú podmienku mieru vo svete zasvätenie Ruska Nepoškrvenému Srdcu Panny Márie. "Lebo chcem, aby celá moja Cirkev uznala toto zasvätenie ako víťazstvo Nepoškrveného Srdca Panny Márie, a tak chcem rozšíriť úctu k nemu a postaviť vedľa úcty k môjmu Božskému Srdcu úctu k tomuto Nepoškrvenému Srdcu.

Takto sa uvádza v knihe W. Hüarnanna "Hovoríme s Matkou."

Nepoškrvené Srdce Panny Márie je pre nás naozaj zrkadlom všetkých cností, je útlkom čistých duší, je útočiskom hriešnikov, potešením zarmútených, je pomocnicou v každej našej potrebe, veď je to Srdce milujúcej Matky, no predovšetkým je našou vodkyňou na ceste k Ježišovi, ktorého ona najlepšie pozná, veď všetko, čo sa jeho týkalo uchovávala vo svojom Srdci a premýšľala o tom a tak nahromadila i pre nás poklad vedomostí a lásky, z ktorého môžeme čerpať s radosťou. Mária nás vedie k Ježišovi. Zasvätiť sa jej Nepoškrvenému Srdcu znamená vrátiť sa pod kríž jej Syna, kde nám ju slávnostne odovzdal za Matku a kde z jeho kopiou otvoreného Srdca vytryskol pre nás prameň milosti a spásy. Tu Panna Mária prijala do svojho Nepoškrveného Srdca všetky jej Synom vykúpené deti.

Zasväcujeme sa s dôverou jej Nepoškrvenému Srdcu, ako to ona sama odporúčala sestre Lucii:

Mária, Matka moja, zasväcujem sa /i svojich drahých/ tvojmu Nepoškrvenému Srdcu.

Viem, Matka, že tí, ktorých Ty chrániš, sú v bezpečí, preto sa /aj ich/ odovzdávam Tvojmu Srdcu s úplnou dôverou pre čas i pre večnosť. Amen.

Mozaika uplynulého roka

V roku 2000 sme sa rozlúčili so 40 ľuďmi našej farnosti. Z toho v Suchej nad Parnou sme mali 24 pohrebov, vo Zvončine 10 a v Košolnej 6. Je to viac ako v minulom roku, vtedy zomrelo 31 ľudí a rok predtým 33.

V chráme prijalo sviatosť manželstva 11 párov. Pre porovnanie v minulom roku to boli len 4 manželstvá. Ale v roku 1998 to bol rovnaký počet ako v tomto roku.

Pokrstených bolo 27 detí - o šesť menej ako pred rokom a rovnako ako pred dvoma. Pre porovnanie som pozrel aj rok 1975 - to preto, že zväčša je to táto generácia, ktorá prináša svoje deti ku krstu. Vtedy bolo pokrstených 57 detí.

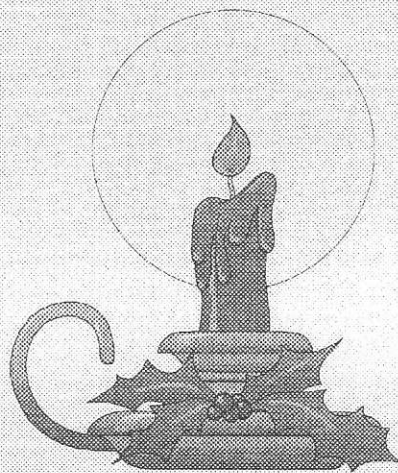
Viacerí sa pýtate na finančnú situáciu našej farnosti. Na úcte fary som prebral v júli tohto roku 56 773,30 Sk. Bežné príjmy, z ktorých sa farnosť financuje, sú zvončekové peniaze a prvonedeľné zbierky. Mesačný priemer týchto príjmov, za čas, ktorý som tu, je: V Suchej - 6 321 Sk, vo Zvončine 1081 Sk, v Košolnej 915 Sk. K bežným a pravidelným výdavkom patria účty za elektrinu pre kostoly a úradnú časť fary. Je to suma 7693 Sk mesačne, k tomu sa štvrtoročne platia hostie a nárazovo veci, ktoré sú potrebné pre chod bohoslúžieb, kostolov a fary.

Chcem tu opätovne a veľmi srdečne poďakovať všetkým, ktorí pomáhali pri farských prácach. Je to ako taký malý zázrak, že pri všetkom čo sa investovalo do stavby, zatiaľ nebolo potrebné siahnuť na účet. Najväčšia časť financií bola z vašich darov. Ale nie len za financie chcem poďakovať, ale za všetok čas, prácu, materiálnu pomoc, rady...

A špeciálne moja vďaka patri Zvončanom...

Ku koncoročnej mozaike chcem pridať ešte ospravedlnenie, ak som niekomu ublížil, niekoho sklamal... a tiež chcem pridať pranie dobrých, pekných chvíľ. Prajem Vám všetkým, aby v nasledujúcom roku, storočí a tisícročí, mali sme sa o koho oprieť, nech by nám život priniesol čokoliek.

Peter Cibira

Dieťa

Narodilo sa Dieťaťko. V maštaľke. Nebolo miesta pre neho v celom Betleheme. Kráľ a Vládca celého sveta leží na slame. Nemá služobníctvo. Ale má oveľa viac. Zbory anjelov, ktorí spievajú na jeho slávu. Matku, ktorá ho v láske prijala, s láskou nosila pod srdcom, s láskou porodila. Mária svoj požehnaný stav obetovala za všetky matky sveta, aby každé dieťa očakávali v láske. Lebo i naše deti sú darom Božím.

Dar. Ako ho prijímame my matky? Matka Božia prijala Božie dieťa. Syn Boží chcel takto prísť, takto chcel spasit' svet. Chudobný.

Ako je to u nás? Je každé dieťa prijímané s láskou? V koľkých detských očiach vidíme smútok, žiaľ, strach. Nepoznajú lásku rodičov. Nevedia, prečo sú v detských domovoch, keď majú rodičov. Nevedia, prečo musia byť hladné, prečo ich dospeli využívajú, nemajú kde bývať.

Sú deti, ktoré večer počúvajú maminu rozprávku a zaspávajú s požehnaním na dobrú noc. Sú však aj tie, ktoré nikto nepohládka, nepritúli si k srdcu, nie sú prikryté perinkou. Čo je to v ľudských srdciach? Kamene? Majú bohatstvá, ale pre deti neurobia nič? Nevidia okolo seba biedu.

Ale ako prečíta mama rozprávku dieťaťu, čo ho ešte nenarodené vytrhla pomocou lekára spod svojho srdca? To dieťaťko nemohlo ani vykriknúť "Pomoc!" Nemohlo sa brániť, jeho ručičky boli slabé, nemalo ústočka čo mohli prosit', očka, čo mohli plakať.

Na začiatku roka slávime sviatok Neviniatok. Herodes dal ukrutne pomárniť Betlehenské deti, ktoré si matky bránili. Matky nenarodených detí ich zabíjajú a nechránia.

Matky našej farnosti, nech každé dieťa, počaté vo vašom lone je darom Božím pre Vás, nech v našej farnosti sú len deti chcené a v láske vychovávané. Lebo: akú výhovorku budete mať pred Synom Božím a pred Matkou, keď vopred odmietnete svoje deti a keď ich vraždíte potratom?

Dostal sa mi do rúk Misijný časopis, kde maliarka Lee Tidwellova namalovala obraz smútiacej Matky Božej takto:

Žiara jej srdca je znakom nesmiernej lásky voči všetkým dieťkam, no predovšetkým voči tým, ktoré boli zabitú skôr, ako sa narodili. Nad nimi roní slzy, ktoré spôsobujú čierne kruhy okolo jej prekrásnych očí, ako uprene hľadajú na dieťaťko na dlani.

Nechty na prstoch sú poznačené zbytkami z odpadových košov a popola, z ktorého vyhrabala tieto usmrtené, nenarodené neviniatka. Dieťaťko je poznačené krvavými ranami na rukách, nohách a hrudi. Nad ním žalostí silueta anjela. Plače, že stratil svojho budúceho chránenca.

Okolo hlavy smutnej Matky žiari desať hviezd, ktoré nám majú pripomínať časť ruženca obetovaného za tieto umlčané deti. Jasná hviezda nad anjelom predstavuje betlehenskú hviezdu. Pod dieťaťkom na dlani vidieť náznak našej modrej planéty, ktorá sa zahmlieva a na ktorej sa deje tak veľké zlo - potraty. Zložené rúčky nás pobádajú k modlitbe.

Americký arcibiskup Fulton Sheen vyzval veriacich, aby robili duchovnú adopciu nenarodeného dieťaťa. V čom táto duchovná adopcia spočíva? Chce zachrániť takto adoptované dieťa pred smrťou, aby mu bolo dovolené narodiť sa. Odporúča počas jedného roka denne sa modliť:

Ježiš, Mária, Jozef,
veľmi Vás milujem a prosím Vás,
zachráňte život ešte nenarodeného dieťaťa,
ktoré som si duchovne adoptoval/a /,
a ktoré je v nebezpečenstve smrti potratom.

Duchovné adoptovanie: Ja sa zaväzujem duchovne si adoptovať nenarodené dieťa, ktoré je v nebezpečenstve smrti potratom v tomto roku. Budem sa modliť za moje adoptované dieťa každý deň, a aby toto zlo bolo odstránené z celého sveta.

Uschovajte si tento doklad vo vašej modlitebnej knižke, alebo na mieste, ktoré vám bude pripomínať váš záväzok.

Som tu

Potrebuješ ma? Som tu.

*Ty ma nevidíš, ale ja som svetlom tvojich očí.
Ty ma nepočuješ, ale ja som predsa tvojím hlasom.*

Ty ma nepocituješ, i keď som sila tvojich rúk.

*Tvorím, keď nechápeš vždy zmysel ciest,
tvorím, i keď nerozumieš môjmu dielu,
nie som neznáma vidina.*

*Keď sa v klude zamyslíš, v hĺbinách svojho
vnútra ma spoznáš svojou vierou a intuíciou.
So tu, počujem ťa, na tvoje otázky odpovedám.*

Keď ma potrebuješ, som tu.

I keď sa ku mne nehlásiš, som tu.

I keď máš pocit úplnej opustenosti, som tu.

I keď trpíš bolesťami, som tu.

Som tu, keď sa modlíš, i keď si ticho.

Som v tebe a ty si vo mne.

Len tvoja myseľ ma od teba odlučuje.

Len v nej vzniká to, čo nazývaš "mojim" a "tvojím" ...

A len vo svojej mysli ma poznáš a prežívaš moju prítomnosť.

Uľav svojmu srdcu, zbav sa svojho strachu!

Aj keď zideš zo správnej cesty, som tu!

Sám od seba nič nemôžeš. So mnou spojený dokážeš všetko!

Som všade a som vo všetkom.

Aj keď v niečom nepoznáš dobro, som tu.

Som tu, pretože tu mám byť, lebo som.

Len vo mne má svet zmysel.

Len so mnou svet celý vo svojom vývoji pokračuje.

Som zákonom. Opiera sa oň pohyb hviezd a rast buniek.

Som láskou, ktorá zákon naplňa. Som mier.

Som zákon tvojho života. Som oporou tvojej lásky.

Som tvojou istotou, tvojím kludom.

Ja a ty sme jedno.

Aj keď márne budeš hľadať, ver, nie si bezo mňa.

*Aj keď tvoja viera vo mňa nie je istá,
moja viera v teba je neochvejná, pretože ťa poznám,*

pretože ťa mám rád.

Milovaný, som tu!

(Báseň zložil James Freeman, spolupracovník Misourskej kresťanskej školy UNITY pod dojomom blízkej smrti svojej manželky. Báseň opísal na pláne kozmonaut James Irwin, vyniesol ju na palube lode Apollo 16 na povrch Mesiaca, kde sa teraz nachádza.)

R O D I N A

Otec, matka, dieťa -hľa, najdôležitejšia, priam elementárna bunka ľudskej spoločnosti. Bez nej by sa stratili všetky istoty. Bez tepla aspoň akej - takej rodiny (keď i náhradnej) by dieťa zahynulo, ako kvietok bez slnka a vody. Stvoriteľ to takto chcel - aby každý ľudský tvor hľadal a našiel náruč plnú slnka.

Boží plán

V dnešnej dobe sa nám ťažko počúva slovo hierarchia. No hierarchia je to najdôležitejšie, čo robí rodinu zdravou bunkou. Otec reprezentuje rodinu navonok, utvára priestor pre jej život, stará sa, aby prežila. Tak, ako kniha Genesis opisuje, že Boh prvé dni utváral priestor pre všetko živé - tak i muž utvára priestor pre rodinu. A tak ako ďalšie dni Boh tieto priestory zaplňal životom a krásou - tak žena naplňa životom a krásou priestory, ktoré muž vytvoril. Muž je po Bohu prvý, ktorého treba rešpektovať. Je zvodidlami, ktoré nedovolia zísť dieťaťu z cesty. Žena je cestou, otvorenou náručou, ktorá životy a krásu nesie a vedie.

Niekedy je ťažké byť dobrými zvodidlami a dobrou cestou, no je tu ešte Boh, ktorý, ak klopec a prosíme napráva a lieči čo pokazíme a drží náš správny smer "dopravnými značkami" v podobe prikázaní a darov.

Dedičstvo otcov zachovaj nám Pane

Aké dedičstvo nám to má Pán zachovať? Sú to peniaze, majetok, domy a polia? Otec je nositeľ všetkej tradície domova. Jeho dedičstvo nie je majetok - ale chlieb, požehnanie a múdrosť, ktorú odovzdá svojim deťom. Nič viac im nemôže dať. Za čias Ježiša bolo výsadou otca odovzdať deťom všetku svoju múdrosť. Otec si už útle dieťa kladol na kolena a učil ho okrem remeselnej zručnosti všetkej pravde, ktorú poznal. Múdrosť, ktorú nadobudnú rodičia je to, čo skutočne prežije v génoch našich detí. Nemyslím tým vysokú školu. Myslím na umenie žiť. Na múdrosť, ktorá sa nedá získať vysokoškolským vzdelaním. Na múdrosť, ktorá plodí pokoj, lásku, ktorá vie veci a ľudské srdcia usporiadať a potešiť - na múdrosť ktorej prameňom je sám Stvoriteľ.

...ja muža nepoznám...(LK 1,34)

Keď žil sv. Jozef bolo pre ženu veľmi potupné a životu nebezpečné mať nemanželské dieťa. "Poznať muža, znamenalo vtedy začať s ním intímne žiť. Po zásnubách, ktoré sa rovnali sobášu manželia ešte rok spolu nežili. Aj Mária s Jozefom dodržali tento rituál. Podriadili sa zákonu. Aj dnes je veľmi dôležité, priam ešte viac ako vtedy, aby manželia vstupovali do manželstva čistí... Sv. Pavol hovorí, že žena nemá moc nad svojim telom, ale muž, podobne ani muž nemá moc nad svojim telom ale žena. (1 Kor 7,4)

...dáš mu meno...(Mt 1,21)

Jozef bol mužom, ktorý počúval božie vnuknutia. Bol nežný, jemný, milujúci a pracovitý. Proste muž, akého sám Boh chcel za pestúna svojho dieťaťa. Dosvedčujú nám to state vo Svätom písme. Dať niekomu meno, znamená privlastniť si ho ako svoje, prevziať zodpovednosť. Boh žiadal od Jozefa dať Ježišovi meno a Jozef s láskou prijal túto požiadavku. Každý muž dáva svojej žene a deťom meno a tým berie na seba zodpovednosť za ich životy. Boh mu v tejto

náročnej úlohe pomáha - ak muž vie počúvať, čo mu Boh vraví...

On vstal, vzal za noci dieťa i matku...(Mt 2,14)

Jozef bol skutočne mužom, ktorí počúval a chránil rodinu. A Mária? Bez mihnutia oka v noci vzala svoje dieťa a poslúchla, čo jej muž povedal. Dôverovala mu až tak veľmi, že s ním šla s malíčnym dieťaťom do neznámej krajiny. Boh chráni každú rodinu. Vyžaduje len jedno - dôveru v neho a dôveru manželov navzájom. Nebát sa ísť do neznáma, ak je to pre ochranu rodiny, života, lásky a šťastia...

...bol im poslušný... vzrástol sa v múdrosti, veku a v obľube u Boha i u ľudí (Lk 2,51-52)

To je program, ktorý by sme mali dosiahnuť výchovou u svojich detí. To však znamená dať im čas, lásku a príklad...ako Mária a Jozef. Čo chceme žať, to musíme zasievať...ak zasievame lásku, vyrastie láska. Ak zasejeme bodľač, vyrastie bodľač. Deti sa neučia z našich rečí, ale z našich skutkov...

...a tvoju vlastnú dušu prenikne meč...Lk 2,35

Hľa, údel matky. Každá skutočne milujúca matka to pocíti. Často ju prenikne meč bolesti. Láska - tá skutočná, vždy bolí. Nehľadá seba, ale nesie. Je tou cestou po ktorej každí šliape, ale ktorá ťa dovedie tam kam treba.

...a jeho matka zachovávala všetky slová vo svojom srdci ...Lk 2,51

Je dôležité zachovávať tajomstvá svojich drahých. Len v tichu môžeme uvažovať a počuť Boha. Len v tichu sa rodí pravá krása. Múdra matka nevnáša tajomstvá svojho muža a detí, ale ich chráni vo svojom srdci, aby mohli dozrieť, donosiť sa a porodiť zrele vzťahy. Na tom stojí dôvera a láska...

Bohu nič nie je nemožné...(Lk 1,37)

O tomto výroku ma sám Stvoriteľ presvedčil už nespočetne krát. On sám mazná tých, ktorí ho milujú mnohými svojimi darmi. Skutočne dáva pocítiť milujúcim, ale i trpiacim, núdnym a opusteným, že on sám je Láska, Radosť a Dobro...stačí neškrtiť pupočnú šnúru, ktorá nás s ním spája. Stačí sa otvoriť, lebo Boh nieje násilník. Nedáva nám dary násilím...

Hymnus na lásku...1 Kor 13

Mnohí sa sťažujú, že ich nemá muž, žena, deti - radi. Pavol však už dávno povedal, že láska je len vtedy láskou ak nájdem JA v sebe atribúty lásky a nevyhovám sa na iných, lebo láska je trpezlivá, dobrotivá, nezávidí, nevyvíja sa, nevystatuje sa, nie je nehanebná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nemyslí na zlé, neteší sa z nepravosti, všetko znáša, všetko verí, všetko dúfa, všetko vydrží. ...Taká bola láska Božej rodiny...taká by mala byť aj moja Láska.

Len takáto láska môže urobiť našu rodinu plnou šťastia, pokoja a dôvery.

Čerpajme teda silu, potechu a radosť zo vzoru, ktorý nám predkladá sám Pán - zo života Márie, Jozefa a Ježiša. Prosme ich o spoluprácu a pomoc, lebo šťastná rodina je ozajstným umením života.

Gabriela Spustová

PF 2000 2001

Dovoľte mi, vážení občania obce Košolná, podnikatelia pôsobiaci v obci, poslanci OZ, pracovníčky OcÚ, členovia organizácií, aby som Vám na prahu starého roka poďakovala za všetko čo ste pre obec a jej obyvateľov vykonali v roku 2000.

Za prácu vykonanú na zlepšení života v obci, pomoc pri organizovaní mnohých akcií, za aktívnu prácu v zastupiteľstve, seniorom za prácu v Jednote dôchodcov, všetkým ktorým záleží na tom, aby sa v Košolnej v tejto zložitej situácii lepšie existovalo.

Do Nového roka 2001 Vám všetkým prajem, aby sa nad Vaším životom rozjasnilo, aby Vám prišlo šťastie, zdravie, hojnosť. Dokážme sa pozastaviť, porozmýšľať, nevystatujeme sa bohat-

stvom majetku ale bohatstvom ducha, lásky a porozumenia. Dokážme poďakovať aj za tú najmenšiu pomoc. Za prácu, ktorú vykonali niečie ruky pre nás, naše deti a rodičov. Dokážme sa tešiť z každej maličkosti. Z každého úprimného úsmevu. Včas podanej ruky.

Agneša Behúlová, starostka obce Košolná

Vážený spoluobčania!

Dovoľte mi, aby som Vám na začiatku nového roka, storočia a tisícročia zaželel veľa zdravia, pokoja, lásky osobného a rodinného šťastia. Prajem Vám, aby sa Vám splnili všetky plány, ktoré ste si predsavzali.

Ludovít Štefánek, starosta obce

Vám bude patriť svet!

Nie je to úžasný pocit. To sa vám už tak ľahko nestane, aby ste prekročili prah tisícročia. Ja viem, že o chvíľu už začne frmol, akoby sa nič zvláštne nestalo. No keď sa to tak vezme, vám sa podarilo prežiť také kúsky, s ktorými sa tak ľahko nebudú môcť pochváliť vaši potomkovia. Videli ste kométu, zatmenie slnka, prežili ste svätý rok veľkého významu. Znamenáte nádej, že svet urobíte krajší, lepší, čistejší. Vy iste dáte do poriadku chyby, ktoré narobili vaši rodičia. Vo vašich rukách je budúcnosť celej zeme. Dnes sa stretávate v médiách so špinou všetkého druhu a čoskoro zatúžite po niečom čo by vás naplnilo a obohatilo. Najprv to nájdete v niekom, kto vás bude mať rád. Ale aj túto lásku treba živiť a starať sa o ňu ako o kvietok, aby nezahynula. Nič na svete nie je zadarmo. Aj lásku a krásu si treba zaslúžiť.

Ktože nám pomôže?

Ja viem, je ľahko rozprávať, ale každá bolesť je v detstve a mladosti omnoho bolestivejšia než v dospelosti. Trápia vás možno nehody s rodičmi, učiteľmi, súrodencami a láskami. Akože to všetko zvládnuť so zdravým kožuchom a nervami? Je to naozaj ťažké, ale pamätajte, že naozaj nie ste sami. Okrem tých, ktorí vás sprevádzajú v živote viditeľne, máte každý z vás i osobného strážcu. Máte ho na to, aby vám pomáhal a našepkával. Sa-

Moje milé deti!

mozrejme, že nás nemôže k ničomu nútiť. Ak sa rozhodnete robiť hlúposti, je nútený rešpektovať vaše rozhodnutie. Tak ako Stvoriteľ, ani anjeli nie sú žiadni násilníci a nikomu nič nenanucujú. Isté však je, že s každým z nás majú nesmierne veľa práce... už len aby nás presvedčili a prehlušili ten iný hlas, ktorý to všetko krásne chce pokaziť. Vy viete, komu ten druhý ničivý hlas patrí a viete aj to, kam vás tento ničiteľ môže doviest. Už odpradáva chce Bohu dokázať, že ľudia sú nanič - že si nezaslúžia LÁSKU.

Ako vlastne vyzerajú?

Kto vlastne sú?

V prvom rade vieme, že ich je nesmierne veľa a nie sú vidieť. To ale neprekáža. Veď ani vzduch nie je vidieť a predsa vieme, že bez neho by sme sa udusili. Anjeli sú nesmierni a všadeprítomní. Nie je u nich vývoj, starnutie ani zánik. Sú nesmrteľní. Majú veľkú moc. Nie však takú ako Boh. Majú silnejšiu vôľu ako my, sú aj múdrejší a môžu ovplyvňovať hmotný svet. Anjel je teda duch, ktorý má nejaké poslanie. Anjel je meno služby. V dejinách sa vo Svätom písme spomínajú anjeli mnohokrát. Niekedy len niečo oznamovali, inokedy vyslobodzovali a pomáhali. Poznáme aj niektoré mená. Napríklad vieme o anjelovi Gabrielovi, Michaelovi a Rafaelovi. Poznáme však aj anjelov, ktorí odmietli slúžiť Bohu a ustavične sa snažia škodiť.

Treba sa báť?

Treba sa báť len toho, že ich poslušneme. Diabol znamená ohovárač, satan znamená odporca,

protivník. Je to nepriateľ, ale keďže je ako iné bytosti stvorený Bohom, nemôže nás k ničomu prinútiť. Môže pôsobiť na našu pamäť a fantáziu a cez žiadostivosť nepriamo aj na našu vôľu. Pán Ježiš však zničil diablovu moc nad nami. Vrátil nám slobodu, aby sme neboli otrokmi zlého. Samozrejme, že záleží na nás, komu dáme zelenú. Či láske a добрote, alebo zlu, chorobe a smrti.

Tak smelo do nového tisícročia!

Neviem, či vás toto rozprávanie o našich pomocníkoch potešilo a dodalo vám odvahy. Isté je, že tu na zemi nie sme sami. Stvoriteľ nám hádže záchranné člny tak dôvtipne, že ani nezistíme, ako nesmierne nám

pomáha. Pamätajte si, že zlo sa bojí smelých, radostných, usmiatech, pracovitých a veriacich ľudí. Tak smelo urobte túto zem zemou LÁSKY.

To Vám moji miláčikovia zo srdca prajem a vyprosujem v novom tisícročí!!!

Váš mravček Zvedavček.

G.S.

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na január

Sv. omše v týždni

Suchá - pondelok - piatok 18,00

prvá sobota v mesiaci 7,00 sv. omša, ruženec s meditáciou
Košolná - streda 17,00 hod., Zvončín - štvrtok 17,00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. január - Nový rok, Sviatok Panny Márie Bohorodičky
Košolná 7,30 hod. Zvončín 9,00 hod. Suchá 10,30 h.

6. január - Zjavenie Pána - Traja králi

Suchá 17,00 v piatok večer s platnosťou na sobotu,
Zvončín 7,30 hod. Košolná 9,00 hod. Suchá 10,30 h.

7. január - 1. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 7,30 hod. Zvončín 9,00 hod. Suchá 10,30 hod.

14. január - 2. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 17,00 hod. v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7,30 hod. 10,30 hod. Zvončín 9,00 hod.

21. január - 3. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 17,00 hod. v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7,30 hod., 10,30 hod. Košolná 9,00 hod.

28. január - 4. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 17,00 hod. v sobotu večer s platnosťou na nedeľu
Suchá 7,30 hod., 10,30 hod. Zvončín 9,00 hod.

December v našej farnosti

Pokrstení:

17.12.2000 Erik Srnák, Adrián Sládek

24.12.2000 Magdaléna Gažovičová, Simona Danišová

Zosnulí:

1.12.2000 Milan Žofčík, 45r, Suchá

9.12.2000 Mária Viskupičová, 81r, Košolná

9.12.2000 Mírko Kobetič, 62r, Suchá

10.12.2000 Mária Gregušová, 51r, Košolná

Jubilejný rok 2001

Výber z kalendárov **Rímskeho Celoslovenského**

Arcidiecézy Bratislavsko-trnavskej

1. pondelok - Slávnosť Panny Márie Bohorodičky. Svätá omša v Bazilike svätého Petra. Svetový deň mieru

5. štvrtok - Vigília slávnosti Zjavenia Pána. Svätá omša v Bazilike svätého Jána v Lateráne, v Bazilike Santa Maria Maggiore a v Bazilike svätého Pavla za hradbami a zatvorenie svätých brán

Ukončenie veľkého jubilea vo Svätej zemi a v miestnych cirkvách

6. štvrtok - Zjavenie Pána. Slávnosť v Bazilike sv. Petra. Zatvorenie svätej brány

Farský mesačník **DUCHOVNÉ OZVENY**

Vychádza každú poslednú nedeľu predch. mesiaca. Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PŠČ 919 01, tel.: 0805/558 01 44. Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, farár. S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

JANUÁR 2001

Po	1	Nový rok, Slávnosť Panny Márie Bohorodičky
Út	2	Bazil Veľký, G. Nazianský, biskupi, učители Cirkvi
St	3	Daniel
Št	4	Angela z Foligna
Pi	5	Telestor, pápež
So	6	Zjavenie Pána - Traja králi (G+M+B)
Ne	7	Krst Pána, 1. nedeľa v Cezročnom období
Po	8	Severín, rehoľník
Út	9	Marcelín a Julián, mučeníci
St	10	Agatón, Pápež
Št	11	Hygin, pápež
Pi	12	Ernest. mučeník
So	13	Hilár, biskup, učiteľ Cirkvi
Ne	14	2. nedeľa v Cezročnom období
Po	15	Pavol, pustovník
Út	16	Marcel I. pápež
St	17	Anton, opát
Št	18	Priska, panna
Pi	19	Máriu a spoločníci, mučeníci
So	20	Fabián a Šebastián, mučeníci
Ne	21	3. nedeľa v Cezročnom období
Po	22	Vincent, diakon, mučeník
Út	23	Ján Almužník, biskup
St	24	František Saleský, biskup, učiteľ Cirkvi
Št	25	Obrátenie sv. Pavla, apoštola
Pi	26	Timotej a Títus, biskupi
So	27	Angela Mericiová, panna
Ne	28	4. nedeľa v Cezročnom období
Po	29	Valér, biskup
Út	30	Martina, panna
St	31	Ján Bosko, kňaz

Prosba

Prosíme vážených našich čitateľov o zvýšenie dobrovoľného príspevku za časopis, vzhľadom k skutočnosti, že náklady na jeho vydávanie narástli.

Ďakujeme!